

JUSTITSMINISTERIET

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K
DK Danmark
Sendt pr. e-mail til cki@bm.dk

Dato: 4. marts 2019
Kontor: Insolvensretskontoret
Sagsbeh: Uffe Kritte Nielsen
Sagsnr.: 2019-0092-1399
Dok.: 1001541

Bidrag til notat til Folketingets Beskæftigelsesudvalg vedrørende forløbet i en konkurs sag

Beskæftigelsesministeriet har ved e-mail af 31. januar 2019 til brug for et samlet notat til Folketingets Beskæftigelsesudvalg anmodet om en beskrivelse af et konkursforløb for så vidt angår det tidsmæssige forløb og konsekvenserne af de enkelte sagsskridt (konkursanmeldelse, konkursdekret mv.). Notatet skal indgå i udvalgsbehandlingen af lovforslag nr. L 11 om ændring af lov om Lønmodtagernes Garantifond.

Justitsministeriet kan i den forbindelse oplyse følgende:

”1. Konkursagens indledning

Det følger af konkurslovens § 17, stk. 1, at en skyldner, der er insolvent, skal tages under konkursbehandling, hvis det begæres af skyldneren selv eller en kreditor.

En skyldner er ifølge konkurslovens § 17, stk. 2, insolvent, hvis den pågældende ikke kan opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder, medmindre betalingsudygtigheden må antages blot at være forbigående.

Er en virksomhed således ikke i stand til at betale sine kreditorer, kan en kreditor eller skyldneren selv indgive en begæring om konkurs.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Efter konkurslovens § 3, stk. 1, indgives begæring om konkurs til skifteretten på det sted, hvorfra skyldnerens erhvervmæssige virksomhed udøves.

Skifteretten indkalder herefter skyldneren og en eventuel kreditor, der har indgivet en konkursbegæring, til et møde i skifteretten. Mødet bør så vidt muligt afholdes senest 3 dage efter konkursbegæringens modtagelse, jf. konkurslovens § 23, stk. 2.

Såfremt betingelserne for at tage skyldneren under konkursbehandling er opfyldt, afsiger skifteretten på mødet konkursdekret over skyldneren, og der udpeges en kurator.

Dagen for skifterettens afsigelse af konkursdekret benævnes dekretdagen. Efter afsigelsen af dekretet gælder konkurslovens regler om eksempelvis videreførelse af gensidigt bebyrdende aftaler, jf. nærmere nedenfor.

2. Gensidigt bebyrdende aftaler

En gensidigt bebyrdende aftale er en betegnelse for aftaler, skyldneren har indgået før konkursen, og hvor begge parter på dekretdagen ikke fuldt ud har leveret deres ydelse. Et eksempel på en sådan aftale kan være, hvor en vare er bestilt men ikke betalt (eller kun delvist betalt). Her er den ene part forpligtet til at præstere sin ydelse i form af den bestemte vare (realydelsen), mens den anden part skal præstere sin ydelse – betalingen (eller den resterende del af betalingen).

Aftaler med ansatte er ligeledes eksempler på gensidigt bebyrdende aftaler, idet den ansatte er forpligtet til at levere sin ydelse (arbejdsindsats), mens skyldneren er forpligtet til at yde vederlag herfor i form af løn.

For sådanne aftaler, der bestod på dekretdagen, gælder konkurslovens kapitel 7. Udgangspunktet er efter konkurslovens § 55, stk. 1, at boet kan indtræde i skyldnerens gensidigt bebyrdende aftaler.

For at sikre en hurtig afklaring af, om konkursboet vil videreføre en arbejdsaftale, bør boet efter konkurslovens § 63 snarest muligt træffe afgørelse om, hvorvidt det vil indtræde i arbejdsaftaler med personer, der er ansat i skyldnerens erhvervsvirksomhed. Hvis boet indtræder i aftalen, bliver det berettiget og forpligtet på aftalens vilkår, jf. konkurslovens § 56. Den ansattes krav på løn for tiden efter konkursdekretet vil i givet fald være omfattet af konkurslovens § 93, jf. nedenfor.

Hvis boet inden to uger efter dekretets afsigelse erklærer ikke at ville indtræde i arbejdsaftaler, er krav på arbejdsvederlag for tiden fra dekretets afsigelse til erklæringen i henhold til konkurs-

lovens § 63, stk. 2, stillet som vederlag for perioden forud for konkursen.

3. Dækningsrækkefølgen i konkurs

Konkursloven indeholder i kapitel 10 en dækningsrækkefølge – den såkaldte *konkursorden*. Konkursordenen bestemmer, i hvilken rækkefølge krav mod konkursboet dækkes.

Efter konkurslovens § 93 betales forud for anden gæld i lige forhold omkostningerne ved konkursens indtræden, omkostninger ved boets behandling og gæld, der pådrages boet under dets behandling. Dette omfatter bl.a. løn til ansatte for perioden efter konkursdekretet, såfremt boet vælger at indtræde i arbejdsaftalen.

Herefter betales efter konkurslovens § 94 i lige forhold rimelige omkostninger ved forsøg på at tilvejebringe en samlet ordning af skyldnerens økonomiske forhold ved rekonstruktion, afvikling, akkord eller på anden måde, anden gæld, som skyldneren efter fristdagen har pådraget sig med samtykke af en rekonstruktør, der er beskikket af skifteretten, og rimelige omkostninger ved påbegyndt likvidation af et aktieselskab eller anpartsselskab samt retsafgiften.

Er der herefter fortsat penge i konkursboet dækkes efter konkurslovens § 95 de såkaldte lønmodtagerkrav. Det vil sige de ansattes krav på løn for perioden forud for konkursdekretets afsigelse og frem til konkursboets meddelelse om, at boet ikke vil indtræde i arbejdsaftalerne.

Derefter fyldestgøres efter konkurslovens § 96 i lige forhold leverandørers krav på afgiften af varer, der er afgiftspligtige i henhold til en nærmere opregnet liste, og som i afgiftsberigtiget stand er leveret skyldneren til videresalg inden for et tidsrum af 12 måneder før fristdagen.

Endelig betales efter konkurslovens § 97 de såkaldt simple krav samt efter konkurslovens § 98 de efterstillede krav.

Det følger af konkurslovens § 145, at krav omfattet af konkurslovens § 93 betales snarest muligt.

Krav omfattet af konkurslovens § 94 betales efter § 145, stk. 2, så snart fordringerne er prøvet.

Der er herudover ikke regler for, hvornår kurator skal betale den del af de krav omfattet af konkurslovens §§ 95-98, der opnår hel eller delvis dækning, og sådan betaling vil typisk først ske i forbindelse med afslutningen af konkursboet. ”

Justitsministeriet skal anmode om at modtage kopi af det samlede notat til Folketingets Beskæftigelsesudvalg.

Søren Pape Poulsen

/

Henrik Hjort Elmquist